

Հ Ա Ն Գ Ի Ս Տ

ԳԵՐՇ. Տ. ԱՍՈՂԻԿ ԱՐՔԵՊՍ. ՂԱԶԱՐԵԱՆԻ

Երկար և տանջալի հիւանդութենէ մը ետք, Հայաստանի մէջ 7 Մարտին վախճանեցաւ Իրաքի Հայոց Առաջնորդ Գերշ. Տ. Ասողիկ Արքեպս. Ղազարեան :

Հանդուցեալը ծնած էր Պեհկանի 1909-ին : Մեծ եղեռնին կորսնցուցած էր իր ծնողքը, և իրրիւ որբ ուրիշ հաղարատներու հետ մնացած Մուսուլի և Պաքուպայի որբանոցներուն մէջ : Ուրիշներու կարգին ինք ևս 1924-ին ընդունուած էր Երուսաղէմի Հայ Պատրիարքութեան Ժառանգաւորաց Վարժարան, ուր 1927-ին սարկաւագ ձեռնադրուած էր Երջնիկ Տ. Եղիշէ Պատրիարք Գուրեանի : Աւարտելով Ընծայարանի բաժինը, Երջնիկ Տ. Թորոզմ Պատրիարք Գուրեանի ձեռամբ կուսակրօն քահանայ ձեռնադրուած էր 1932-ին :

Իրրիւ Հովիւ Մանչուրիոյ, Ճարտնի և Զինաստանի Հայոց, 1937-ի դժուար օրերուն մեկնած էր իր պաշտօնատեղին՝ Պարպին. վերահաս պատերազմի տարիներուն, 1941-1945, դռնուած էր Ճարտնական կեդրոնացման ճամբարներու մէջ, ենթարկուելով բազում տառապանքներու : 1950-ին վերադարձած էր Երուսաղէմ, ապա նշանակուած Հովիւ Լոս Անճելըսի, մինչև 1954, երբ Ն. Ս. Օ. Տ. Տ. Վաղդէն Ա Վեհափառ Կաթողիկոսի կարգադրութեամբ մեկնած էր Աւստրալիա :

1957-ին նշանակուած էր Հայրապետական Պատուիրակ Հեռաւոր Արևելքի. նոյն տարին ընդունած էր իր եպիսկոպոսական օծումը Վեհափառ Հայրապետին կողմէ :

1963-1965 պաշտօնավարած էր Ս. Էջմիածին, իրրիւ Ժամօրհնող Մայր Տաճարի և դասախօս՝ Հոգեւոր ձեմարանին մէջ :

1965-ին կ'ընտրուի Իրաքի Հայոց Առաջնորդ. պաշտօն՝ չոր կը վարէ մինչև իր վախճանումը մեծ ձեռնհասութեամբ և յաջողութեամբ, իր շուրջ ստեղծելով անկեղծ սիրոյ և յարգանքի ջերմ մթնոլորտ մը : 1975-ին կ'արժանանայ արքութեան պատիւի :

Իր վերջին փափաքը եղեր էր հանգստանալ Ս. Էջմիածնի մէջ. արդէն մահամեծ, զինք օղանաւով փոխադրեր էին Երեւան, ուր հազիւ հիւանդանոց հասած, իր աչքերը յաւէտ փակեր էր Հանդուցեալ Սրբազանը : Վերջին օծման կարգը և թաղումը կատարուեր է Մարտ 10-ին, Ս. Գայիանէի վանքի տաճարին մէջ և մարմինը ամփոփուած հանդուցեալ Տ. Հայկազուն Արքեպս. Արաւամեանի շիրմին մօտ :

Այսպէս իր աւարտին կու գայ կեանք մը անընդհատ ղործունէութեան և աշխատանքի՝ ի պայծառութիւն Հայաստանեայց Ս. Եկեղեցւոյ և յօգուտ մեր տառապած ժողովուրդին :

Աղօթք և խունկ հանդուցեալի մաքուր յիշատակին :